

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการ
การห่าเครื่องช่วยหายใจในผู้ป่วยพึ่งพาเครื่องช่วยหายใจ
ในหอผู้ป่วยหนักระบบทางเดินหายใจ โรงพยาบาล
อุตรดิตถ์

ผู้เขียน นางสาวสิริอร โมลี

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลผู้ใหญ่)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ รองศาสตราจารย์ฉวีวรรณ ชงชัย

บทคัดย่อ

การห่าเครื่องช่วยหายใจในผู้ป่วยพึ่งพาเครื่องช่วยหายใจเป็นปัญหาที่ยุ่ยากซับซ้อนที่จำเป็นต้องมีแนวปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ การศึกษาเชิงปฏิบัติการครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการห่าเครื่องช่วยหายใจในผู้ป่วยพึ่งพาเครื่องช่วยหายใจในหอผู้ป่วยหนักระบบทางเดินหายใจ โรงพยาบาลอุตรดิตถ์ ตั้งแต่เดือนกรกฎาคมถึงเดือนตุลาคม 2554 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยพึ่งพาเครื่องช่วยหายใจที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยหนักระบบทางเดินหายใจ โรงพยาบาลอุตรดิตถ์ ก่อนมีการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก จำนวน 15 คน และกลุ่มตัวอย่างที่มีการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย 1) แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการห่าเครื่องช่วยหายใจในผู้ป่วยพึ่งพาเครื่องช่วยหายใจพัฒนาขึ้นโดย นวรัตน์ เครืออยู่, ราตรี จิตรแหลม, สิริอร โมลี, และสมภพ มัทธนพรรค (2553) และ 2) แบบบันทึกผลลัพธ์ ประกอบด้วยระยะเวลาที่ใช้ในการห่าเครื่องช่วยหายใจและจำนวนวันในการใช้เครื่องช่วยหายใจ การศึกษาอิงกรอบแนวคิดการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกของสภาวิจัยด้านการแพทย์และสุขภาพแห่งชาติ (NHMRC, 1999) ประเทศออสเตรเลียวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า

1. ค่ามัธยฐานของระยะเวลาที่ใช้ในการห่าเครื่องช่วยหายใจของกลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการรักษานในหอผู้ป่วยหนักระบบทางเดินหายใจที่มีการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก เท่ากับ 97 ชั่วโมง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการรักษานในหอผู้ป่วยหนักระบบทางเดินหายใจก่อนมีการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก เท่ากับ 184 ชั่วโมง

2. ค่ามัธยฐานของจำนวนวันในการใช้เครื่องช่วยหายใจของกลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการรักษานในหอผู้ป่วยหนักระบบทางเดินหายใจที่มีการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก เท่ากับ 21 วัน ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการรักษานในหอผู้ป่วยหนักระบบทางเดินหายใจก่อนมีการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก เท่ากับ 39 วัน

ผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการห่าเครื่องช่วยหายใจในผู้ป่วยพึ่งพาเครื่องช่วยหายใจในหอผู้ป่วยหนักระบบทางเดินหายใจ โรงพยาบาลอุดรดิตถ์ มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในทางปฏิบัติและทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีกับผู้ป่วย ผู้ศึกษาเสนอแนะให้มีการนำเสนอแนวปฏิบัติทางคลินิกนี้ต่อคณะผู้บริหารทางการพยาบาลเพื่อนำไปใช้สำหรับการพัฒนาคุณภาพการดูแลอย่างต่อเนื่องในผู้ป่วยพึ่งพาเครื่องช่วยหายใจต่อไป

Independent Study Title	Effectiveness of Implementing Clinical Practice Guidelines for Liberation from Mechanical Ventilation Among Ventilator Dependents in Respiratory Care Unit, Uttaradit Hospital
Author	Mrs. Sirion Molee
Degree	Master of Nursing Science (Adult Nursing)
Independent Study Advisor	Associate Professor Chaweewan Thongchai

ABSTRACT

Liberation from mechanical ventilation among ventilator dependents is complicated problem that needs clinical practice guidelines (CPGs) in order to achieve desirable outcomes. The purpose of this operations study was to determine the effectiveness of implementing CPGs for liberation from mechanical ventilation among ventilator dependents in the respiratory care unit (RCU) at Uttaradit Hospital during July to October 2011. Subjects included 15 ventilator dependent patients who were confined in the RCU before implementing CPGs and 15 ventilator dependents who were confined in the RCU after implementing CPGs. The instruments consisted of 1) CPGs for liberation from mechanical ventilation among ventilator dependents, developed by Khruayoo, Jitlam, Molee, & Mahatthanaphak (2010) and 2) an outcome evaluation form that included weaning time and ventilator days. The study was based on a framework of implementing CPGs of the Australian National Health and Medical Research Council (NHMRC, 1999). Data analysis was done using descriptive statistics.

The finding revealed that:

1. The median weaning time among subjects who were confined in the RCU after implementation of CPGs was 97 hours, while subjects who were confined in the RCU before implementation of CPGs had a median weaning time of 184 hours.

2. The median ventilator days among subjects who were confined in the RCU after implementation of CPGs was 21 days, while subjects who were confined in the RCU before implementation of CPGs demonstrated a median of 39 ventilator days.

The findings from this study demonstrate that implementation of CPGs for liberation from mechanical ventilation among ventilator dependents in the RCU at Uttaradit Hospital is feasible for practice and enhances positive outcomes among patients. The researcher recommends that the CPGs should be proposed to the nursing administrative committees to implement for continuous quality improvement among ventilator dependents.